

Той се обърна къмъ компанията:

— Е, драги, азъ говоря за всички. Кой може да каже, че досега не му е вървѣло добре. На васъ ви е все едно дали сж хаирсъзитѣ или новитѣ. Опредѣлили сте се вие какви сте, за да ви върви съ добритѣ или лошитѣ. Воювате ли съ нѣкого? Вие чакате да падне манна отъ небето и дѣвците каквото падне.

Младеновъ удари леко бастона си, погледна грижливо почистената си ржка и съ ленива усмивка проговори:

— Като какви искашъ ти да се опредѣлимъ. Да станемъ партизани! И да поведемъ борба! Срещу кметоветѣ? Ахъ, какви смѣхории разправяшъ, мили Ведровъ!

Андреевъ стана и безъ да погледне нѣкого или да се сбогува, бързо излѣзе отъ сладкарницата.

— По дявола! — извика следъ него Ведровъ. Той нѣма да се вести десетъ дни предъ очитѣ ни. Жално, но никой не му е кривъ. Та, какво казвашъ ти?—Усмихна се съ ироничнитѣ си очи къмъ Младенова.

— Не приемашъ да се боришъ съ кметоветѣ? Това е бездѣлие, приятелю. Ако изобщо приемашъ борбата, а избирашъ противника, бездѣлие е, че се срамувашъ да започнешъ съ кметоветѣ.

Младеновъ попита съвсемъ тихо:

— Та това ли ще разхубави живота ни?

— Ти смѣташъ кметоветѣ за дреболия! Кмета е общината, общинитѣ — държавата, държавата —